

KRIOPROCEDŪRA – AUKSTUMA TERAPIJA VISAM ĶERMENIM

KRISTĪNE PĒTERSONE

Kā saspringta treniņa laikā, tā izšķirošu sacensību starposmos laiks ir tas, kura visbiežāk ir par maz, lai pirms nākamās cīņas pilnvērtīgi atjaunotu spēka rezerves, imunitāti vai pilnībā sadziedētu iegūto sporta traumu. Pasaulē olimpiskie čempioni un izlašu spēlētāji ledus vannas aizstāj ar krioprocedūrām, atzīstot to efektivitāti un iekļaujot tās regulāro treniņu grafikā.

Krioterapijas (tulkojumā no grieķu valodas *cryos therapy* – ledus auksta terapija) procedūru pamatā ir īslaicīga zemas temperatūras iedarbība uz ķermenja ādu, kas paātrina asinsrites, tajā skaitā, – limfatiskās sistēmas darbību un stimulē pašatjaunošanās procesus organismā.

Atkarībā no ādas laukuma, kādu skar zemā temperatūra, krioterapijas procedūras iedalāmas divās lielās grupās:

1. Aukstuma procedūras ķermenja daļai – procedūrās tiek atvēsināta konkrēta ķermenja daļa. Visbiežāk izmanto ledus vai gēla aukstuma pakas un aerosolus, retāk – sašķidrināto slāpekli. Atvēsinot ādas virskārtu, tiek stimulēta asinsrite konkrētajā ķermenja daļā.

Aukstumu izmanto, lai uzreiz pēc iegūtās traumas samazinātu tūsku un īslaicīgi samazinātu pēctrumas sāpju sajūtu. Lokālu aukstuma terapiju izmanto arī dermatoloģijā, psoriāzes un neirodermīta, atopiskā dermatīta ārstēšanas procesā un kosmetoloģijā, piemēram, rētu un citu ādas defektu mazināšanai.

Kopējās krioprocedūras – tiek atvēsināts iespējami plašāks ādas laukums. Specifiskas, retāk izmantojamās, ir hidroterapijas metodes aukstuma efekta iegūšanai, tādās kā kontrasta dušas, aukstas virpuļvannas, kontrasta un ledus vannas (iegremdēšanās aukstā ūdenī ar ledu). Šādas ledus vannas tiek izmantotas pēc fiziskām slodzēm, lai veicinātu toksīnu izvadišanu un sasprindzinājuma samazināšanu. Procedūrām ir izteikti zems komforta līmenis, kā arī pastāv risks pārmērīgai ķermenja atdzīšanai.

2. Aukstuma procedūra visam ķermenim – ekstremāli zemas temperatūras iedarbība uz ķermenja ādas aukstuma receptoriem provocē spēcīgu traumas signālu centrālajai nervu sistēmai, kā rezultātā tiek stimulēts organisma pašatjaunošanās mehānisms (1.attēls).

Jaumauči atklātā formулā procedūras iilgumam un nepieciešamās temperatūras amplitūda spēj mobilizēt kermenī atjaunošanai:

Krioprocedūras līgums (2 līdz 3 min)	+	Temperatūras amplitūda (-130°C līdz -160°C)
Maksimālais ādas laukums, kas saskaras ar slāpekļa tvaikiem	+	Iedarbošanās uz organizisma paštautuņošanās mehānismu, veicinot esošo sistēmu darbību
	=	

1.TABULA

Krioprocedūras efektivitāte

	Ledus vanna (+7°C līdz +15°C)	Vispārējā kermēja krioprocedūra (-130°C līdz -160°C)
Slodze uz kermēja termoregulāciju	Salīdzinoši augsta. Lielākā slodze uz kermēja termoregulācijas sistēmu. Ūdens vada siltumā 30 reizes attālā nekā gāzveida masas.	Salīdzinoši zema. Gāzveida sausā gaisa masa atvērsā ādas virskārtu līdz 2 mm dziluma.
Komforta līmenis	Zems	Augsts
Pavadītais laiks	10–20 min	2–3 min
Slodze pēc procedūras	Nav pielaujama	Iр pielaujama

- iedzīmta ādas jutība pret aukstumu, alerģija (uz ādas veidojas sarkani izcīņas).

- paaugstināta kermēna temperatūra (virs $37,5^{\circ}\text{C}$);
 - tromboze, tuberkuloze, akutā pēc infarkta vai insulta fāze.

Visparejā kermēņa krioprocedūra ir fizikālās terapijas procedūra, kurā ar ūkīdrā slāpeķja palidzību rada aukstu, sausu gaisa masu ar temperatūru -130°C līdz -170°C. Krioterapija jeb kroneirostimulācija balstīta uz īslaičīgu ādas virskārtas atvēsināšanu. Procedūra ir 2 līdz 3 minūtes ilga, tās laikā cilvēks līdz plēcu līmenim iegremdējas aukstajā gaisa masā, kas atvēsina ādas virskārtu līdz -2°C temperatūrai. Šīs īsās procedūras laikā aukstumu uztver 2 mm no ādas virskārtas. Tiekaizskartī 2. līmeņa aukstuma receptori, kas reaģē uz temperatūras izmaiņām un ģenerē spēcīgu trauksmes signālu centrālajai nervu sistēmai, sīkie asinsvadi (mikrokapilāri) īslaičīgi sašaurinās, kam seko ilgstošā, dzīļamazo un lielo asinsvadu paplašināšanās un kermēņa apgādāšana ar skābekli. Centrālā nervu sistēma saņem signālu organisma sistēmu mobilizācijai, imunitātes nostiprināšanai.

- krioprocedūras iesaka veikt;
- saspringtos fiziskās un emocionālās slodzes apstākļos;
- novājinātās imunitātes stiprināšanai;

Krioprocedūra sportistiem uztabo trenīņu procesa rezultatitivitāti, jo proce-
dūras stimulē spēciā endorfinu izstrādi, tādējādi uzlabojoši sportista amorio-

nālo noskanojumu, sportists adekvāti uztver treneru norādījumus, uzlabojas iekšējā motivācija sasniegt izvirzītos mērķus.

Krioprocēdūru efektivitāte, salīdzinot ar ledus vannu izmantošanu, ir efektīvāka un komfortablāka alternatīva – vispārējā kermēņa krioterapija ir atzīta par šī brīža efektīvako atjaunojošo procedūru sportistiem. Sausās krioprocēdūras, salīdzinot ar sajūtām ledus vannā, ir ievērojami komfortablākas.

■ Sanāzītās iekālsumu veicināso enzīmu aktivitāte, 2 līdz 3 reizes pāstiprinās organismu spēja cīnīties ar iekālsumu. Procedūras ir ieteicamas ari paaugstinātas temperatūras lalkā, ja temperatūra nav augstāka par 37,5°C; ■ notiek strauji regenerācijas procesi, rehabilitācijas periodā notiek intensīva atveselošanās;

- palielinās endorfinu izstrāde, un uzlabojas emocionālā noturība pret stresa situācijām;
 - saīsinās aklimatizācijas periods;
 - uzlabojas vispārējais veselības stāvoklis, pašsajūta, nostiprinās imunitāte.
- Krioprocedūru apmeklējumam nav vecuma ierobežojumu. Bērniem, sākot ar 5 gadu vecumu, procedūras tiek veiktas ar samazinātu laiku, sākot no 1 min 30 sekundēm un maksimālo temperatūru – 145°C. Procedūras drīkst uzsākt izmantot bez iepriekšējas sagatavošanās.

Krioprocedūru apmeklējumu skaits un intensitāte ir atkarīga no:

- veselības stāvokļa (pēctrāumu rehabilitācijas periodā krioprocedūru apmeklējums ieteicams biežāks);
- treniņu grafika;
- fiziskās un emocionālās slodzes.

Procedūru ietekmē iegūtā efekta noturība ir 3 līdz 6 mēneši. Profilaktiski ieteicams krioprocedūras apmeklēt 1 līdz 2 reizes gadā. Ikdienas slodzes apstākļos procedūru kurss ir 10–15 reizes divu līdz trīs nedēļu laikā. Rehabilitācijas periodā, atkarībā no iegūtās traumas, procedūras jāpielieto 2 līdz 3 reizes dienā.

Regulāri izmantojot krioprocedūras un iekļaujot tās treniņu grafikā, sportists attīsta savas individuālās priekšrocības, neuzkrājot hronisku organisma nogurumu, nostiprinās emocionālā noturība un imunitāte, tādējādi iespējams izvairīties arī no saaukstēšanās pirms nozīmīgām sacensībām.